

Sygn. akt IV CZ 86/11

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

SSA Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa Z. B.

przeciwko Przedsiębiorstwu Budowlanemu „B.” Spółce Jawnej J. i L. K. w L.

o zapłatę

oraz z powództwa Przedsiębiorstwa Budowlanego „B.” Spółki Jawnej J.i L. K. w L.

przeciwko Z. B.

o zapłatę

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 listopada 2011 r.,

zażalenia Z. B.

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie II wyroku

Sądu Apelacyjnego

z dnia 31 marca 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 31 marca 2011 r. oddalił apelację pozwanego Przedsiębiorstwa Budowlanego „B.” Spółki Jawnej w L. J. i L. K. (powoda wzajemnego) od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 23 grudnia 2010 r. (pkt I) i zasądził od pozwanego na rzecz powoda Z. B. (pozwanego wzajemnego) 2 700 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego (pkt II).

Powód Z. B. (pozwany wzajemny) wniósł zażalenie na zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego postanowienie o kosztach, zarzucając naruszenie art. 108 § 1 w związku z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 2 ust. 2, § 6 pkt 6 i § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w związku z art. 219 k.p.c. Podkreślił, że Sąd Apelacyjny rozpoznawał dwie sprawy, a orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego tylko w jednej z nich, gdy tymczasem powinien zasądzić dodatkowo na rzecz powoda (pozwanego wzajemnego) kwotę 450 złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2011 r. Sąd Apelacyjny oddalił wniosek Z. B. o uzupełnienie wyroku. Podkreślił, że Sąd Okręgowy połączył obie sprawy do wspólnego rozpoznania. Zgodnie z art. 219 k.p.c., sąd może zarządzić połączenie kilku oddzielnych spraw toczących się przed nim w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia, jeżeli są one ze sobą w związku lub mogły być objęte jednym pozwem. Sąd Najwyższy jednolicie przyjmuje w swoim orzecznictwie, że połączenie kilku spraw do jednoczesnego rozpoznania na podstawie tego przepisu ma jedynie techniczny charakter, nie oznacza więc powstania jednej nowej sprawy, a każda z połączonych spraw zachowuje samodzielność wymagającą odrębnego rozstrzygnięcia (zob. np. wyrok z dnia 22 września 1967 r., I CR 158/67, OSNCP 1968, nr 6, poz. 105, wyrok z dnia 6 października 2006 r., niepubl., wyrok z dnia 24 października 2007 r., niepubl., postanowienie z dnia 15 lutego 2008 r., I CZ 148/07, niepubl.). Nie oznacza to jednak, aby można było zarzucić sądowi drugiej instancji błędne rozstrzygnięcie o zwrocie kosztów postępowania stronie wygrywającej w

sytuacji, gdy łączna wartość przedmiotu zaskarżenia w obu sprawach uzasadniała takie rozstrzygnięcie.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).